

SOSYAL GÜVENLİK KURUMUNCA 6183 SAYILI AMME ALACAKLARININ TAHSİL USULÜ HAKKINDA KANUNA GÖRE KULLANILACAK YETKİLERE İLİŞKİN YÖNETMELİK

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunda belirtilen ve Maliye Bakanlığı ile diğer kamu kurum ve kuruluşları ve mercilerce kullanılan yetkilerin, süresi içinde ödenmeyen prim ve diğer alacakların korunmasında, takip ve tahsilinde Sosyal Güvenlik Kurumunca kullanılmasına ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik; 6183 sayılı Kanunda belirtilen ve Maliye Bakanlığı ile diğer kamu kurum ve kuruluşları ve mercilerce kullanılan yetkilerin Sosyal Güvenlik Kurumunca kullanılmasına ilişkin usul ve esasları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 88 inci maddesi hükmüne dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) 5502 sayılı Kanun: 16/5/2006 tarihli ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununu,
 - b) 5510 sayılı Kanun: 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununu,
 - c) 6183 sayılı Kanun: 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunu,
 - ç) Borçlu: Kurum alacağını ödemek zorunda olan gerçek kişiler veya bunların kanuni temsilcilerini, mirasçılarını, kefillerini, vakıflar ve cemaatler gibi tüzel kişiliği olmayan teşekkülleri idare edenleri, tüzel kişiler ile tüzel kişiliği haiz işverenlerin şirket yönetim kurulu üyeleri de dâhil olmak üzere üst düzey yöneticileri ve yetkilileri ile kanuni temsilcilerini ya da kamu idarelerinin tahakkuk ve tediye ile görevli kamu görevlilerini, yabancı şahıs ve temsilcilerini, işveren vekillerini, alt işvereni, geçici iş ilişkisi ile sigortalıyı devir alan işvereni, işyerinin devralınması veya intikal etmesi ya da başka bir işyerine katılması veya birleşmesi hâlinde yeni işvereni,
 - d) Diğer alacaklar: Sosyal sigorta ve genel sağlık sigortası primleri ile işsizlik sigortası primleri hariç olmak üzere, 5502 sayılı Kanunun 37 nci maddesinde yer alan ve süresi içinde ödenmemesi nedeniyle Kurum alacağına dönüşen alacaklar ile kendi özel kanunlarında Kuruma takip ve tahsil yetkisi verilen alacakları,
 - e) Genel Müdürlük: Sosyal Sigortalar Genel Müdürlüğünü,
 - f) Kurum: Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığını,
 - g) Kurum alacağı: Prim ve diğer alacaklardan oluşan tutarları,
 - ğ) Prim: Sigortalılar için ilgili Kanunlarda belirtilen prime esas kazançlar ve oranlar üzerinden alınacak tutarı,
 - h) Tahsil dairesi: Kurumun tahsilatla görevli ünitesini, servisini, icra memurlarını, memurlarını ve Kurum adına vekaletname verilen gerçek ve tüzel kişileri,
 - ı) Ünite: Kurumun tahsilatla görevli sosyal güvenlik il müdürlüğü ile sosyal güvenlik merkezlerini, ifade eder.
- (2) Birinci fıkrada yer almayan, ancak 5510 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi ile 28/8/2008 tarihli ve 26981 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Sosyal Sigorta İşlemleri Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinde yer alan diğer tanımlar bu Yönetmelik için de yapılmış sayılır.

İKİNCİ BÖLÜM

Kurum Alacaklarının Korunmasına İlişkin Yetkiler

Teminat isteme

MADDE 5 – (1) Tahsil dairesi, Türkiye’de ikametgâhı bulunmayan borçlunun durumu, Kurum alacağının tahsilinin tehlikede olduğunu gösteriyor ise borçludan mevzuatta belirtilen teminatı isteyebilir.

(2) 5510 sayılı Kanununun 59 uncu maddesinin ikinci fıkrası, 85 inci maddesinin birinci fıkrası ve 86 ncı maddesi uyarınca Kurum alacağını tahakkuk ettirecek gerekli işlemlere başlanmış olması hâlinde, Kurumun denetim ve kontrolle görevlendirilmiş memurlarınca yapılan tespitler sonucunda bulunan tutar üzerinden tahsil dairesince teminat istenebilir.

Şahsi kefalet

MADDE 6 – (1) Kurum alacaklarının tahsili ile ilgili olarak 6183 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinde belirtilen teminatı sağlayamayan borçluların, borç ödemedeki hüsniyetli ve malî gücü yüksek olan muteber bir şahsı müteselsil kefil ve müşterek müteselsil borçlu olarak göstermesi hâlinde, şahsi kefaleti ve gösterilen şahsı kabul edip etmeme konusunda tahsil dairesi yetkilidir.

İhtiyati haciz

MADDE 7 – (1) İhtiyati haciz, Kurum alacakları ile ilgili olarak 6183 sayılı Kanununun 13 üncü maddesinde belirtilen sebeplerin bulunması hâlinde, hiçbir süreye bağlı kalmaksızın ünite müdürünün kararıyla derhâl uygulanır.

(2) Haklarında ihtiyati haciz uygulanan borçlular, haczin yapıldığı tarihten, gıyapta yapılan hacizlerde ise haczin tebliğ tarihinden itibaren 7 gün içinde yetkili iş mahkemesinde dava açabilir. Borçlu tarafından, ihtiyati hacze karşı 7 gün içinde ihtiyati haczin iptali için dava açılmış olsa bile, hüküm kesinleşinceye kadar ihtiyati haciz devam eder.

(3) İhtiyati hacze karşı 7 günlük dava açma süresinin geçmesinden sonra alacaklı tahsil dairesince ödeme emrinin tebliği ile ihtiyati haciz kesin hacze çevrilir.

İhtiyati tahakkuk

MADDE 8 – (1) Ünite müdürü, 6183 sayılı Kanununun 17 nci maddesinde belirtilen sebeplerin bulunması hâlinde, ilgili servisin yazılı talebi üzerine borçlunun henüz tahakkuk etmemiş borçlarından Kurumca tespit ve ilan edilecek olanlarla bunların gecikme cezası, gecikme zammı ve idari para cezalarının derhâl tahakkuk ettirilmesi hususunda yazılı emir verebilir.

(2) Ünitenin ilgili birimleri bu emri derhâl tatbik etmek zorundadır.

(3) Haklarında ihtiyati tahakkuk üzerine ihtiyati haciz uygulanan borçlular, ihtiyati tahakkuk sebeplerine ve miktarına haczin yapıldığı tarihten, gıyapta yapılan hacizlerde ise haczin tebliğ tarihinden itibaren 7 gün içinde yetkili iş mahkemesinde dava açabilir.

Gelir, aylık ve ödeneklerin haczi

MADDE 9 – (1) Kurumca verilen gelir, aylık ve ödenekler, 5510 sayılı Kanununun 88 inci maddesine göre takip ve tahsili gereken alacaklar ile nafaka borçları dışında haczedilemez.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ödeme ve Tecile İlişkin Yetkiler

Ödeme ve makbuz

MADDE 10 – (1) Kurum alacağının 5510 sayılı Kanunda ve bu Kanuna istinaden Kurumca belirlenen, Kuruma takip ve tahsil görevi verilen diğer alacakların ise kendi özel kanunlarında belirtilen sürelerde Kuruma ödenmesi esastır. Özel kanunlarında ödeme zamanı belirlenmemiş olan diğer alacaklar Kurumca belirlenecek usul ve esaslara göre yapılacak tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir.

(2) Ödeme, alacaklı tahsil dairesinin icra memurları ile yetkili ve sorumlu memurları tarafından verilecek makbuz karşılığında yapılır. Makbuz karşılığı yapılmayan ödemelerle, icra memurları ile yetkili ve sorumlu memurlardan başkasına yapılan ödemeler Kurum alacağına mahsup edilemez.

(3) Kurum alacaklarının tahsilinde kullanılan makbuzların şekli Kurum tarafından belirlenir.

(4) Kurum alacağı, Kurumun işverenlere olan borçlarından mahsubu suretiyle tahsil edilebilir.

(5) Kurum, ödemenin özel ödeme şekilleri kullanılmak suretiyle yapılması zorunluluğunu getirmeye yetkilidir. Bu yetki, Kurum alacağının türü, ödeme zamanı ve bulunduğu safhalar itibarıyla topluca veya ayrı ayrı kullanılabilir.

Özel ödeme şekilleri

MADDE 11 – (1) Kurum alacakları, postaneler, Kurumun anlaşmalı olduğu bankalar veya katılım bankaları aracılığı ile ödenebilir.

(2) Kurum, bu maddenin birinci fıkrası gereğince ödeme yapılmasına izin verdiği takdirde, ödemenin;

a) Çizgili çek kullanmak suretiyle,

b) Prim ödeme yükümlüsü veya borçlu hesabından Kurumun anlaşmalı olduğu banka veya katılım bankalarındaki hesabına aktarma suretiyle,

c) Kurumun anlaşmalı banka veya katılım bankalarındaki hesaplarına ödeme suretiyle,

- ç) Postaneler aracılığı ile,
d) Banka kartı, kredi kartı ve benzeri kartlar kullanmak suretiyle,
yapılmasını düzenlemeye yetkilidir.

(3) Bankalarca tahsil edilen veya banka kartı, kredi kartı ve benzeri kartlar kullanımı karşılığı olarak ödenmesi gereken paraların Kurum ve/veya ünite hesaplarına aktarılma süresi tahsil edildikleri tarihten itibaren azami 7, kredi kartı ile yapılan ödemelerde işlem tarihini takip eden günden itibaren azami 20, postaneler aracılığıyla yapılan ödemelerde ise yapılan ödemelerin Kurum hesaplarına intikal ettirilme süresi ödemenin yapıldığı tarihten itibaren azami 10 gündür.

(4) Kurum, bu süreleri aşmamak üzere alacak türleri ve/veya bankalar itibarıyla farklı süreler tayin etmeye yetkilidir.

(5) Bankalarca tahsil edilen veya banka kartı, kredi kartı ve benzeri kartlar kullanımı karşılığı olarak ödenmesi gereken paralar süresi içinde Kuruma ve/veya ünite hesaplarına aktarılmadığı, postaneler vasıtasıyla yapılan ödemeler süresinde Kuruma ve/veya üniteye intikal ettirilmediği takdirde, söz konusu Kurum alacağı, tahsilatı yapan bu kuruluşlardan tahsil tarihinden intikal tarihine kadar hesaplanacak gecikme cezası ve gecikme zammı uygulanmak suretiyle tahsil edilir.

(6) Banka aracılığı ile tahsil edilen paraların belirlenen sürelerde Kuruma veya ilgili üniteye aktarılmasından, tahsilatı yapan veya banka kartı, kredi kartı ve benzeri kartlar kullanımından dolayı ödeme yapması gereken banka şube müdürleri, postane aracılığı ile yapılan ödemelerin belirlenen sürelerde Kuruma veya ilgili üniteye intikal ettirilmesinden ise postane veya posta çek merkezi müdürleri sorumludurlar.

(7) Bankalar, Kurum alacaklarının kredi kartı ile ödenmesi sırasında kurum borçlusundan komisyon alabilirler. Kurum, kredi kartı kullanılmak suretiyle yapılacak ödemelerde komisyon ödenmemesi için Kurum alacağının vade tarihinden (bu tarih dâhil) azami 20 gün öncesine kadar belirlenecek bir sürede ödeme yapılması şartını getirmeye, ödemelerin, komisyonsuz veya komisyon karşılığı yapılma şekillerinden birini veya her ikisini birlikte kullanırmaya yetkilidir.

Yetkili kuruluşlara tahsile yönelik bilgi verilmesi

MADDE 12 – (1) 6183 sayılı Kanununun 41 inci maddesi gereğince, Kurum alacağını tahsil yetkisi verilen kuruluşlara, Kurum alacaklarının tahsiline yönelik hangi bilgilerin verileceğine, Genel Müdürlüğün teklifi üzerine Kurum Yönetim Kurulunca karar verilir.

Tecil ve taksitlendirme

MADDE 13 – (1) Kurum alacağının vadesinde ödenmesi veya haczin tatbiki veyahut haczolunmuş malların paraya çevrilmesi, Kurum borçlusunu çok zor duruma düşürecekse, borçlu tarafından yazı ile istenmiş ve teminat gösterilmiş olmak şartıyla, Kurum Yönetim Kurulunca veya Kurum Yönetim Kurulunun yetkisini devrettiği makamlarca, Kurum alacağı 6183 sayılı Kanununun 48 inci maddesine göre tecil faizi alınarak tecil olunabilir.

(2) Tecil edilmesi için yazılı talepte bulunulan Kurum alacağının toplamı ellibin Türk Lirasını aşmadığı takdirde teminat şartı aranmaz. Bu tutarın üzerindeki Kurum alacaklarının tecilinde, gösterilmesi zorunlu teminat tutarı ellibin Türk Lirasını aşan kısmın yarısıdır. Bakanlar Kurulunca teminat aranılmamasına ilişkin tutarının değiştirilmesi durumunda belirlenen bu tutara göre işlem yapılır.

(3) Tecile ilişkin usul ve esasları, tecil edilecek Kurum alacaklarını tür ve tutar olarak, borçlunun faaliyetine devam edip etmediğini esas alarak, taksit zamanları ile diğer şartları Kurum Yönetim Kurulu belirler.

(4) Tecil faizi, Maliye Bakanlığının belirlediği oranlarda uygulanır.

(5) Tecil faizi oranında değişiklik yapılması hâlinde, bu değişikliğin Resmî Gazete'de yayımlandığı tarihten önce tecil edilen alacaklara, değişikliğin yapıldığı tarihe kadar eski oranlar, değişiklik tarihinden itibaren ise belirlenen yeni oran üzerinden tecil faizi uygulanır. Ancak, tecil faizi oranının yükselmesi hâlinde değişikliğin yayımı tarihinden önce yapılan veya henüz sonuçlandırılmamış taleplere istinaden yapılacak tecillerde ise eski oranlar üzerinden tecil faizi alınır.

(6) Tecilde ödemeler, borç aslı ve ferflerine orantılı olarak mahsup edilir.

(7) Tecil şartlarına uyulmaması, değerini kaybeden teminatın veya mahcuz malların tamamlanmaması ya da yerlerine başkalarının gösterilmemesi hâllerinde alacak muaccel olur.

(8) Tecilin bozulması durumunda, tahsil edilmiş bulunan tecil faizlerinin, tecile konu toplam borç içindeki gecikme cezası ve gecikme zammına isabet eden bölümü Kuruma irat kaydedildikten sonra, kalan tutar gecikme zammına mahsup edilir.

Gecikme cezası ve gecikme zammı

MADDE 14 – (1) Kurumun prim ve diğer alacakları süresi içinde ve tam olarak ödenmezse 5510 sayılı Kanunda öngörülen oranlarda ödenmeyen kısmı için tahsil tarihine kadar gecikme cezası ve gecikme zammı uygulanır.

(2) Özel kanunları ile Kuruma takip ve tahsil görevi verilen alacakların kanunlarında belirtilen sürelerde ödenmemesi hâlinde, özel kanunlarında belirtilen gecikme cezası ve gecikme zammı oranları uygulanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Kurum Alacaklarının Cebren Tahsiline İlişkin Yetkiler

Üst düzey yöneticilerin sorumluluğu

MADDE 15 – (1) Kurumun prim ve diğer alacaklarını haklı bir sebep olmaksızın 5510 sayılı Kanun ve bu Kanuna istinaden Kurumca belirlenen sürelerde ödemeyen kamu idarelerinin tahakkuk ve tediye ile görevli kamu görevlileri, tüzel kişiliği haiz diğer işverenlerin şirket yönetim kurulu üyeleri de dâhil olmak üzere üst düzeydeki yönetici veya yetkilileri ile kanuni temsilcileri, 5510 sayılı Kanunun 88 inci maddesi uyarınca Kuruma karşı işverenleri ile birlikte müştereken ve müteselsilen sorumludur. Bunlar hakkında, ödenmeyen primlerin ve diğer alacakların tahsilini teminen 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre doğrudan takip yapılır.

(2) Özel kanunları ile Kuruma takip ve tahsil görevi verilen diğer alacakların kanunlarında belirtilen sürelerde işverenlerince ödenmemesi hâlinde, birinci fıkrada belirtilen tüzel kişiliği haiz işverenlerin üst düzey yönetici veya yetkilileri ile kanuni temsilcileri hakkında, 6183 sayılı Kanunun mükerrer 35 inci maddesi hükümlerine göre işlem yapılır.

(3) Kurum alacağının doğduğu ve ödenmesi gerektiği zamanlarda kamu idarelerinin tahakkuk ve tediye ile görevli kamu görevlileri, tüzel kişiliği haiz diğer işverenlerin şirket yönetim kurulu üyeleri de dâhil olmak üzere üst düzeydeki yönetici veya yetkilileri ile kanuni temsilcilerinin farklı şahıslar olmaları hâlinde bu şahıslar, Kurum alacağının ödenmesinden müteselsilen sorumludurlar.

Mal varlığı araştırması

MADDE 16 – (1) Kurum alacaklarının takibinde haczolunacak malların tespiti amacıyla yapılacak mal varlığı araştırmasının şekli, alanı ve kapsamı ile araştırma yapılacak alacağın türü ve tutarı Kurumca belirlenir. Bu yetki alacaklı tahsil dairesi itibarıyla da kullanılabilir.

Takip işlemlerine yetkili tahsil dairesi

MADDE 17 – (1) Takip işlemleri, Kurumun ilgili ünitesince yapılır.

(2) Borçlu veya malları başka mahallerde bulunduğu takdirde, takip işlemleri Kurumun o mahaldeki ilgili ünitesince niyabeten yürütülür.

Haciz kâğıtlarını imzalama yetkisi

MADDE 18 – (1) Haciz işlemleri, tahsil dairesince düzenlenen ve Sosyal Güvenlik İl Müdürünce veya yetki vereceği il müdür yardımcısı ya da ilgili ünite müdürünce onaylanan haciz kâğıtlarına dayanılarak yapılır.

(2) Bu kâğıtların şekli ve içeriğine ilişkin bilgiler Kurumca tespit edilir.

Köylerde haciz

MADDE 19 – (1) Köylerde ve 18/3/1924 tarihli ve 442 sayılı Köy Kanunu uygulanan bucaklarda menkul mal haczi, haciz kâğıtları üzerine ilgili tahsil dairesi memurlarınca yapılır.

Üçüncü şahıslardaki menkul malların, alacak ve hakların haczi

MADDE 20 – (1) 6183 sayılı Kanunun 79 uncu maddesine istinaden düzenlenen haciz bildirimleri, alacaklı tahsil dairesince, posta veya memur eliyle tebliğ edilir.

(2) Kendisine haciz bildirişi tebliğ edilen üçüncü şahıs; borcu olmadığı veya malın yedinde bulunmadığı veya haczin tebliğinden önce borcun ödendiği veya malın tüketildiği ya da kusuru olmaksızın telef olduğu veya alacağın borçluya veya emrettiği yere verilmiş olduğu gibi bir iddiada ise durumu, haciz bildirisinin kendisine tebliğinden itibaren 7 gün içinde tahsil dairesine yazılı olarak bildirmek zorundadır. Üçüncü şahsın süresinde itiraz etmemesi hâlinde, mal elinde ve borç zimmetinde sayılır ve hakkında 6183 sayılı Kanun hükümleri uygulanır. Bu bildirim adi posta veya özel kargo yoluyla gönderilmiş ise bildirim Kurum kayıtlarına intikal ettiği tarih, taahhütlü, iadeli taahhütlü

veya acele posta servisi aracılığı ile gönderilmiş ise postaya verildiği tarih, bildirim tarihi olarak kabul edilir.

(3) Kurum, haciz bildirimlerini elektronik ortamda tebliğ edebilir. Bu tebliğlere elektronik ortamda cevap verilebilir. Elektronik ortamda yapılacak tebliğe ve cevapların elektronik ortamda verilebilmesine ilişkin usul ve esaslar Kurumca belirlenir ve bu hususlar tebliğ ile duyurulur.

(4) Tahsil dairesince düzenlenen haciz bildirimleri, Kurum borçlusunun hak ve alacaklarının bulunabileceği bankaların şubelerine doğrudan veya ilgili ünite aracılığı ile tebliğ edilebileceği gibi Kurumca belirlenen ve tebliğ ile duyurulacak tutarın üzerindeki Kurum alacakları için doğrudan bankaların genel müdürlüklerine de tebliğ edilebilir. Haciz bildirisi bankanın genel müdürlüğüne de tebliğ edilmiş ise tüm şubelerini kapsayacak şekilde beyanda bulunma yükümlülüğü bankanın genel müdürlüğüne aittir.

Satış komisyonları

MADDE 21 – (1) Kurumca, mahcuz menkul ve gayrimenkullerin satış işlemlerini yapmak üzere satış komisyonları ve satış birimleri kurulur.

(2) Menkul mal satış komisyonu; ilgili tahsil dairesinin satış işlemlerinden sorumlu servis şefinin veya yetkili memurunun başkanlığında, icra memuru ve ünite amirinin görevlendireceği bir memurdan oluşur. Ünite müdürü, gerekli gördüğü hâllerde komisyona başkanlık edebilir. Menkul mal satış komisyonu oluşturulamayan ünitelerde menkul mal satış işlemleri "ünite satınalma komisyonları" tarafından yapılabilir.

(3) Ünite müdürü, gerekli gördüğü hâllerde birden fazla menkul mal satış komisyonu oluşturabilir.

(4) Gayrimenkul satış komisyonu; Sosyal Güvenlik İl Müdürü veya yetki vereceği il müdür yardımcısı ya da ilgili sosyal güvenlik merkez müdürünün başkanlığında, varsa avukat ve satış işlemlerinden sorumlu servis şefi veya yetkili memuru, icra memuru ve ünite amirinin görevlendireceği bir memurdan oluşur.

(5) Birden fazla ünitenin bulunduğu illerde, Kurum Yönetim Kurulu tarafından mahcuz malların muhafaza ve satış işlemlerini yürütmek üzere ayrı bir satış ünitesi kurulabilir.

Gayrimenkullerde değer tespiti

MADDE 22 – (1) Kurum alacaklarına karşılık teminat olarak gösterilen veya satışına karar verilen gayrimenkullerin değer tespiti, uzman gerçek veya tüzel kişilerin hazırlamış olduğu kıymet takdir raporu dikkate alınarak gayrimenkul satış komisyonu tarafından belirlenir.

(2) Gayrimenkul satış komisyonu, uzman gerçek veya tüzel kişilerin hazırlamış olduğu kıymet takdir raporunu kabul edip etmemekte serbesttir. Komisyon gerekli gördüğü hâllerde yeniden kıymet takdir raporu isteyebileceği gibi, Kurum teknik elemanlarının bulunduğu illerde, bu elemanların da bulunduğu bir komisyon marifetiyle değer tespiti yaptırabilir.

Mahcuz malların satış ilanlarında yer, süre ve satış şekillerini belirleme yetkisi

MADDE 23 – (1) Gayrimenkul satışı, satışı yapacak ünite tarafından, açık artırma tarihinden en az 15 gün önceden başlamak şartıyla ilan edilir.

(2) Kurum, ilanların yer, süre ve şekillerine ilişkin esasları belirler.

(3) İlanda; satışın yapılacağı yer, gün, saat ve satılacak gayrimenkulün durumu ile vasıfları gösterilir.

(4) İlanın birer örneği borçluya, vekil veya mümessiline ve gayrimenkulün tapu sicilinde hakkı kayıtlı bulunanlardan adresi belli olanlara tebliğ olunur.

(5) Gayrimenkul satış ilanı gayrimenkulün bulunduğu mahaldeki gazetelerin birinde aralıklı olarak iki defa ilan edilir. Gayrimenkulün bulunduğu mahalde gazete yayımlanmıyor ise ilan, gayrimenkulün bulunduğu mahallin bağlı olduğu ilçe veya ilde yayın yapan bir gazetede yayımlanır.

(6) Biçilen rayiç değeri, Kurumca belirlenen limitin üstünde olan gayrimenkullerin satış ilanları, mahalli gazeteden başka, ayrıca Türkiye genelinde yayın yapan gazetelerin birinde yayınlanır.

(7) Menkul mal satış komisyonu, satılacak menkul malın niteliğini, cinsini, türünü, özelliklerini, satışa esas tutarını ve diğer satış şartlarını dikkate alarak uygun göreceği araçlar ile açık artırma tarihinden en az 15 gün önceden başlamak suretiyle ilan edebilir.

Takibin iflasa dönüştürülmesine karar verme yetkisi

MADDE 24 – (1) Kurum alacaklarının tahsili için açılmış bulunan takibin, 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu hükümleri dairesinde iflas yolu ile takibe dönüştürülmesi alacaklı ünitece istenir.

Suçların takibine ilişkin ihbarda bulunma yükümlülüğü

MADDE 25 – (1) 6183 sayılı Kanununun 110 ilâ 114 üncü maddelerinde yazılı suçların ihbarı, ilgili ünitece Cumhuriyet Savcılığına yapılır.

Hapisle tazyikte bulunma yetkisi

MADDE 26 – (1) 6183 sayılı Kanununun 60 ıncı maddesi gereğince 7 günlük süre içinde borcunu ödemeyip mal bildiriminde bulunmayan borçlular hakkında, hapisle tazyik kararının alınmasını sağlamak amacıyla icra mahkemesi hâkimliğine ilgili ünitece yazılı talepte bulunulur.

Mahcuz malların muhafazası

MADDE 27 – (1) Mahcuz malların muhafazasında Adalet Bakanlığına bağlı depo ve garajların yanı sıra özel şahıslar tarafından açılan depo ve garajlar da kullanılabilir. Kurum, uygun gördüğü ünitelerde mahcuz malların muhafazasında depo ve garaj kurabilir.

(2) Özel şahıslar tarafından açılan depo ve garajlarda muhafaza altına alınan mahcuz malların muhafaza ücretlerinin ödenmesinde üst sınır olarak, 13/7/1987 tarihli ve 19516 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Mahcuz Malların Muhafaza Edileceği Adalet Bakanlığı Depo ve Garajlarının Çalıştırılmasına Dair Yönetmeliğe istinaden çıkarılan ücret tarifesinde belirtilen ücret miktarları uygulanır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Kimlik belgesi

MADDE 28 – (1) 6183 sayılı Kanunu uygulamakla görevli Kurum personeline, görevleri sırasında ilgililere gösterilmek üzere Kurumca onaylı ve fotoğraflı bir kimlik belgesi verilir.

Görevlendirme yetkisi

MADDE 29 – (1) Ünite müdürleri, 6183 sayılı Kanuna göre yürütülecek işlemlerde gerekli gördüğü takdirde, ünite görevli avukatlar dâhil uygun gördüğü personeli görevlendirebilir.

(2) Ünite görevli icra memurları, sağlık durumu, soruşturma raporu ve mahkeme kararları ile Genel Müdürlükten alınacak izin hariç olmak üzere, görevleri ile ilgili servisler dışında çalıştırılmaz.

Tebliğat usulleri

MADDE 30 – (1) Aksine hüküm bulunmadıkça 6183 sayılı Kanunda yazılı sürelerin hesaplanmasında ve tebliğlerin yapılmasında 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümleri uygulanır.

(2) 5510 sayılı Kanun gereğince yapılacak bildirimler hakkında, 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebliğat Kanunu hükümlerinin uygulanacağına ilişkin 99 uncu maddesi ile 6183 sayılı Kanunun 79 uncu maddesine istinaden, usulleri Kurumca belirlenecek elektronik tebliğata ilişkin hükümler saklıdır.

(3) Kurum, ilan yolu ile yapılacak tebliğlerde, tespit edeceği borç tutarını da dikkate alarak ilanın şeklini ve hangi vasıtalarla yapılacağını belirler.

Artırmalara katılmayacak olanlar

MADDE 31 – (1) Alacaklı tahsil dairesince 6183 sayılı Kanun gereğince paraya çevrilecek malların artırımına, o ünite görev yapan Kurum çalışanları, ne kendi adlarına ne de diğer kimseler ad ve hesabına katılmayacakları ve bu artırmalardan mal satın alamayacakları gibi bu malları üçüncü şahıslar aracılığıyla veya üçüncü şahıslara satın aldırıp onlardan 5 yıl süre ile teferruğ suretiyle dahi satın alamazlar, her ne suretle olursa olsun iktisap edemezler. Bu yasak, bunların eşlerini ve üçüncü derece de dâhil olmak üzere bu dereceye kadar kan ve sıhrî hısımlarını da kapsar.

Yetkili mahkeme

MADDE 32 – (1) Kurum alacaklarının tahsilinde, 6183 sayılı Kanunun uygulamasından doğacak uyuşmazlıkların çözümlenmesinde Kurumun alacaklı ünitesinin bulunduğu yer iş mahkemesi yetkilidir.

Sosyal güvenlik sözleşmesi hükümlerine göre Kurum alacaklarının tahsili ve bilgi istenilmesi

MADDE 33 – (1) Kurum alacakları ile bunlara ilişkin her türlü bilgi ve belgeler ülkemiz ile yapılmış olan ikili veya çok taraflı uluslararası sözleşmeye taraf olan ülkelerde ikamet eden işveren, işyeri sahibi, sigortalı ve üçüncü kişilerden, uluslararası sözleşmeye taraf ülkelerin sosyal güvenlik kurumları aracılığıyla sözleşme hükümleri çerçevesinde tahsil ve talep edilir.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelikler

MADDE 34 – (1) 17/8/1994 tarihli ve 22024 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Sosyal Sigortalar Kurumunca 6183 Sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanuna Göre Kullanılacak Yetkilerin Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik ile 25/7/2001 tarihli ve 24473 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumunca 6183 Sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanuna Göre Kullanılacak Yetkilerin Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Yönetmeliğin yürürlük tarihinden önce açılmış olan icra takiplerinin sonuçlandırılması

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) 2008 yılı Ekim ayı başından önce;

a) 5510 sayılı Kanunun geçici 8 inci maddesinin üçüncü fıkrasına göre 2/9/1971 tarihli ve 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Kanununun 53 üncü maddesi gereğince 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununa göre başlatılmış olan icra takipleri İcra ve İflas Kanunu hükümlerine göre,

b) 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesinin onikinci fıkrasına göre 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunundan kaynaklanan alacaklarından Maliye Bakanlığının ilgili birimleri tarafından takip ve tahsil işlemleri başlatılmış olanları ilgili Bakanlık tarafından,

c) 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemlere ait 5434 sayılı Kanundan kaynaklanan alacakların takip ve tahsili işlemleri 5434 sayılı Kanunun 5510 sayılı Kanunla yürürlükten kaldırılan ilgili hükümlerine göre Kurumca,

ç) 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonraki dönemlere ait 5434 sayılı Kanundan kaynaklanan alacakların takip ve tahsili işlemleri (5434 sayılı Kanunun 5510 sayılı Kanunla yürürlükten kaldırılan ilgili hükümlerine göre Kurumca) 5510 sayılı Kanun hükümlerine göre Kurumca, takip edilerek sonuçlandırılır.

Önceki mevzuat hükümlerinin uygulanması

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce, 34 üncü maddeyle yürürlükten kaldırılan yönetmeliklere göre yayımlanan yönerge, genelge ve diğer düzenlemelerin bu Yönetmeliğe aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam edilir.

Yürürlük

MADDE 35 – (1) Bu Yönetmelik hükümleri 2008 yılı Ekim ayı başında yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 36 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanı yürütür.